

Kino Světozor

- 09.00—10.12** Španělský fokus IV. Maestro Macián
10.30—11.51 Vynález zkázy
12.30—13.31 Doprovodný filmový program
– Václav Mergl: Je čas skoncovat s disneyovštinou
14.00—15.19 Mezinárodní soutěž krátkých filmů – Krátký film A
15.30—16.38 Mezinárodní soutěž abstraktních a nenarativních animací – Abstraktní a nenarativní animace B

Divadlo J. K. Tyla

- 08.30—09.30** Čas na dobrodružství I.
10.00—11.30 Zvláštní uznání v soutěži celovečerních filmů pro děti: Adama
12.00—13.24 Phantom Boy
14.00—15.21 Mezinárodní soutěž studentských filmů – Studentský film C
15.30—17.00 Vítězné krátké filmy Anifilmu 2016

Roháč – Sál ČT

- 09.30—12.30** Dílny animace

Dům animace

- 09.00—12.00** Dan Gregor: Interaktivní instalace

Dům Štěpánka Netolického

- 10.00—18.00** Václav Mergl – Sekvence zastaveného času

www.anifilm.cz

Stáhněte si zdarma naši festivalovou aplikaci a budete mít neustále přehled o programu, jednotlivých filmech, programových změnách i novinkách a navíc mapku festivalových míst.

Android

iOS

Festivalový deník vydává a tiskne Anifilm jako příležitostnou tiskovinu k festivalu Anifilm 2016.

Autoři textů: Malvína Balvínová,
Miroslava Janičatová
Korektury: Jaroslav Balvín
Překlady: Lukáš Wicha
Komiks: Jan Saska
Design: Jan Šimsa

Tisk Festivalového deníku zajišťují stroje EPSON RIPS. IT vybavení festivalu zajišťuje ARGON systems Třeboň.

anifilm

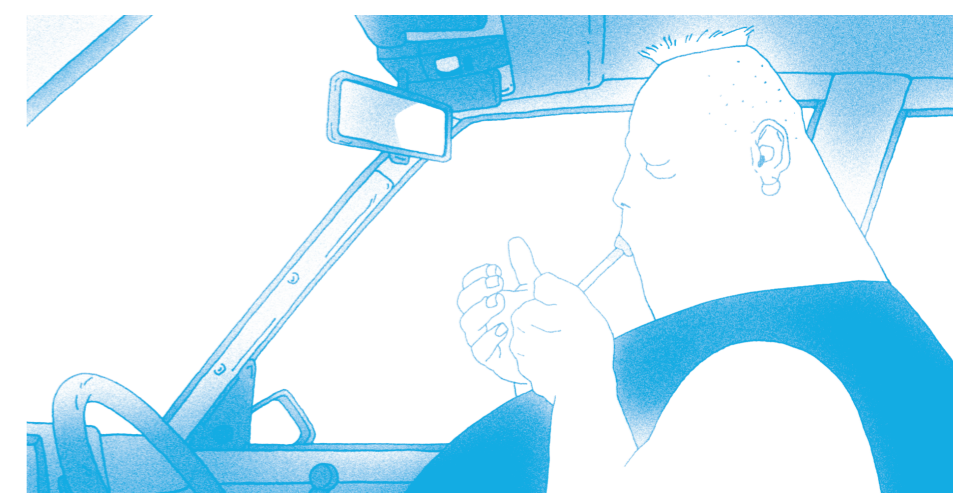
Festivalový deník
Neděle 8. 5. 2016

Šťastný konec Anifilmu

Včera jsme se na slavnostním zakončení festivalu dozvěděli, koho ocenily naše mezinárodní poroty. V kategorii celovečerních filmů rozhodovali Jakub Pístecký, Nourredin Zarrinkelk a Javier Mariscal. Z filmů pro dospělé diváky zvítězila *Anomalisa* (Duke Johnson a Charlie Kaufman). Porotci odůvodnili své rozhodnutí takto: „Jedinečný film, s jehož vyzněním se u animovaných filmů setkáváme zřídkakdy. Příběh vypráví pomocí techniky, která je stylizovaná, avšak znepokojivě realistická.“ Zvláštní uznání v této kategorii získal rotoskopický film *Cafard*. Z celovečerníků pro děti porota vybrala francouzsko-belgického *Phantom Boye* a zvláštní uznání získal jiný francouzský film, a to válečný *Adama*. Krátké a studentské filmy hodnotili Rosto, Jan Pinkava a Chintis Lundgren. Cenu v krátkometrážní soutěži získal opět francouzský film, a to *Periferie* od Davida Coquard-Dassaulta. Podle poroty se jedná o „mistrovské zpodobnění opuštění. S každým dalším neodolatelným obrazem houstne atmosféra a narativ jako by plynul sám od sebe. Dokonalé.“ Velkou radost mají

ale i čeští animátoři. Studentskou cenu získal totiž film *Happy End* Jana Sasky. „Tento film ví, co chce, a ví, jak to dostat. Díky překvapivému a dobrodružnému vyprávění a chytrému smyslu pro humor jsme si film užili skoro tak, jak si film užívá sám sebe,“ shodli se porotci. Zvláštní uznání putuje do Chorvatska, získal ho film *Vlčí hrátky*. Ostatní kategorie hodnotili

Vera Neubauer, Ondřej Švadlena a Carolina López. Z videoklipů vybrali japonsko-francouzský film *The Eye of the Storm* (Masanobu Hiraoka), z nenarativních a abstraktních animací pak snímek *Absent* (Nikki Schuster). Nejlepší film (z českých adeptů) vybírali také diváci svým hlasováním. Cena nakonec připadla snímku *Až po uši v mechu*.

Happy End (Jan Saska, 2015)

Tipy na dnešní den

Zastavený čas se dnes nezastaví
10.00–18.00 Dům Štěpánka Netolického

Výstava *Sekvence zastaveného času*, kterou pro vás připravil Mezinárodní festival animovaných filmů Anifilm ve spolupráci s Alšovou jihočeskou galerií, bude k vidění v Domě Štěpánka Netolického až do konce června. Pokud vás zaujala nevšední filmová tvorba Václava Mergla, určitě budete zvědaví i na jeho volnou tvorbu: vybrané koláže, kresby, obrazy a různé objekty.

Vítězné filmy Anifilmu 2016
16.00 Divadlo J. K. Tyla

Přijďte se podívat, jaké filmy ocenila naše mezinárodní porota. Zajímavé je, že v několika z nich figurují zvířecí hrdinové, a to psi a vlci. Čeká vás například film o smečce zdivočelých psů na vybydleném francouzském sídlišti (*Periferie*) či podivné hrátky vlčích mláďat (*Wolf Games*). Na odlehčenou ale určitě oceníte vítěze studentské soutěže, film *Happy End*.

Trocha abstrakce na závěr
15.30 Kino Světozor

Letos se mohl Anifilm pochlubit opravdu inspirativní soutěží abstraktních a nenarativních animací. Pokud nevyžadujete od filmů jasnou dějovou linku a necháte se rádi unést pulzujícími tvary, sugestivními jízdami světem abstrakcí, objektů, fotokoláží či neznámých vesmírů, pak si ještě odpoledne zajděte na reprízu soutěžního pásma. Uvidíte například svérázný experiment Matyáše Trnky s názvem *Praha!*

Mezinárodní porota (Jan Pinkava, Chintis Lundgren a Rosto)

Temný kabát (Jack O'Shea, 2015)

V dnešním čísle:

Rozhovor: Lucie Sunková – **str. 2**

Po festivalu na špacír – **str. 3**

Plán domu animace – **str. 3**

Lucie Sunková: Baví mě ponořit se do obrazu

Ke své práci využívá Lucie Sunková techniku animace na skle. Natočila jí několik filmů, z nichž ten poslední můžete vidět na Anifilmu. Jmenuje se Strom a na festivalu k němu probíhá i doprovodná výstava. Přinášíme úryvek z rozhovoru, který připravila Miroslava Janičatová.

Ze všech vašich filmů jde cítit nesmírná úcta jak k formě, tak k samotnému obsahu díla. Řekněte mi, jestli se mýlím.

Ne, nemýlíte se. Je to tak. A dokonce bych řekla, že to je v mém filmu *Strom* ještě více znatelné. Animace malbou je zcela specifická technika. A to mě baví. Protože ty tahy štětce dávají výslednému filmu úplně jiný charakter. U prvních filmů jsem byla opatrnější, protože jsem si nebyla jista, co z této formy vznikne. Čím více se ale s touto technikou setkávám, tím více si v ní dovoluji.

Pracovat touto technikou musí být ale pro silnou povahu. Vytvoříte krásnou malbu a za chvíli ji musíte smazat. Podobá se to životnímu principu stálého vznikání a zanikání...

Člověk se musí oprostít od toho, že něco krásného vytvoří, smaže to a nic konkrétního nezůstane. S tím nemám problém. Ve studiu by vám ale prozradili, že jsem při natáčení svolávala všechny své kolegy: „Pojďte se rychle podívat, jak se mi to povedlo, než to smažu...“ Baví mě ten proces, kdy se do obrazu ponořím, a i když vím, co se má v záběru stát, přesto musím bezprostředně reagovat na každou čáru, která právě vznikla. V okamžiku, kdy na sebe jednotlivé vrstvy člověk skládá, stává se malbou. Žije v samotném tahu. Někdy je to náročné...

Všechny vaše filmy jsou velmi osobní...

Zjistila jsem, že filmy nejlépe fungují, když čerpám z toho, co znám a je mi blízké. Konečný film je pak věrohodnější a skutečnější. Zpočátku jsem své filmy dělala na námět povídek, protože mi to přišlo snazší. Měla jsem kostru příběhu, a to bylo vodítko. Teď už jsem ale měla pocit, že bych si měla troufnout na svůj příběh. Tak jsem napsala *Strom*.

Našla jste na FAMU pedagogy, kteří by vás technikou animace na sklo vedli, nebo jste si tuto formu musela vybojovat sama?

Na FAMU jsem byla v ročníku se třemi kluky, kteří se věnovali loutce. Našimi hlavními pedagogy byli pan Pojar a pan Koutský. Ani s jedním uměleckým přístupem svých profesorů jsem se ale neztotožnila. Je proto pravda, že jsem začala hledat sama. Narazila jsem na filmy Caroline Leaf a doslova mě to ohromilo. Hned jsem si řekla, že by to bylo krásné, kdybych se tímto směrem vydala taky. Navíc jsem k malbě samotné tíhla. Jenom tady nebyl nikdo, s kým bych tuto techniku mohla konzultovat, a vím, že i panu Pojarovi se ježily vlasy na hlavě, když jsem s tím za ním přišla. Nakonec jsem se do toho dala a stalo se to mou srdcovou záležitostí.

Čím konkrétně vás malba na sklo přesvědčila?

Malba toho mnoho dovoluje a mnohé se jí také výstižněji vyjadřuje. Třeba emoce, po-city, atmosféra, ale také drama a dynamika. Navíc používám speciální svícení a mám pocit, že i to příběhu pomáhá. Vznikají roz-pohybované malované obrazy.

Foto: Eva Kořínková

Po festivalu na špacír

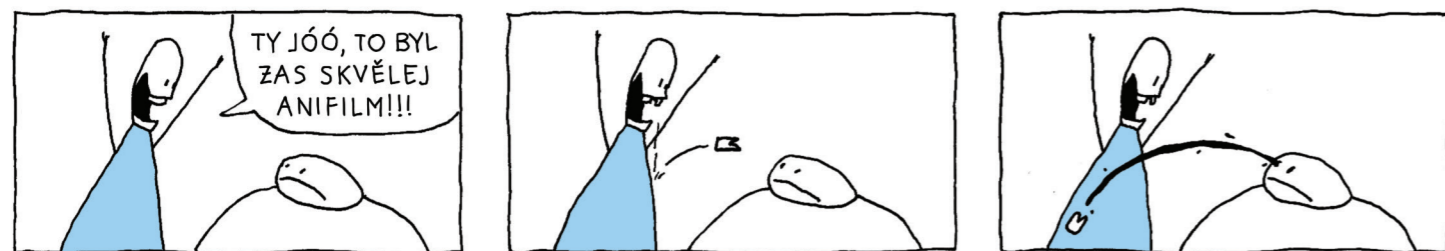
Rozhodla jsem se nespěchat. Každoročně totiž opouštím Třeboň ve shonu a cestou do Prahy uvíznu v koloně aut. Dvakrát delší cesta je doprovázena jinak tak přitažlivou benzínovou kulturou, ale u třetího kafe a třetího míchátko si člověk říká, do jak paradoxní situace se to zase navezl. Letošní odjezd jsem si ale naplánovala jinak. Jako první si dám masáž v Bertiných lázních, potom navštívím kostel sv. Jiljí, pro který byl vyroben oltář Mistra Třeboňského, a při cestě do Prahy to vezmu přes Zvíkov. A to ani ne kvůli prohlídce hradu, ale především kvůli výjimečné vyhlídce, jíž vám toto místo dává. Stojíte tam totiž na kuse skály, zleva a zprava podemílá břehy obrovská masa vody, která se v jedné chvíli „poklidně“ slévá do jednoho toku, a vy k tomu ještě jako zkušený ornitolog sledujete, co nad vámi v tom královském okamžiku plachtí. Spěchejte proto z Třeboně pomalu. Zažijete toho třeba ještě víc, než jste si byli schopni představit.

Aniont

Festival dnes končí, ale nezapomínejte. Spoustu skvělých animovaných filmů můžete vidět na našem webovém portálu Aniont (aniont.com). A to kdykoliv, zcela zdarma a bez reklam. Aniont je internetová videotéka, která nabízí vybranou studentskou a autorskou animovanou krátkometrážní tvorbu včetně videoklipů a hraničních forem animace. Důležitým prvkem tohoto animovaného kanálu je kurátorský dohled zkušených dramaturgů. Projekt byl podpořen Státním fondem kinematografie. Občanské sdružení pro podporu animovaného filmu (OSPAPF), které Aniont provozuje, dlouhodobě usiluje o širší popularizaci animace u veřejnosti a uvědomuje si zoufalou absenci distribuce krátkometrážní animované tvorby. Aniont je cestou, kterou lze tuto situaci napravit, nebo alespoň částečně kompenzovat.

Anifilm pro děti

Festival sice dnes končí, ale ještě nikam neujíždějte! I dnes můžete vzít děti do kina či na workshop. Dílny animace v Roháči dnes končí ve 12.30, určitě ještě stihnete něco natočit. Nebo mohou vaše ratolesti po náročném týdnu jen odpočívat v kině: hned ráno dáváme například zábavný seriál *Čas na dobrodružství* (8.30, Divadlo J. K. Tyla). Dobrodružství jiného druhu pak přinese kultovní film Karla Zemana *Vynález zkázy* (10.30, Kino Světozor), který udivuje svět už od roku 1958 a ani v dnešní době počítačových triků a postprodukčních kouzel nepřestává fascinovat svou vynalézavostí a výtvarným zpracováním, které vycházejí z původních rytin, ilustrujících knihy Julese Verna.

Dům animace: přízemí

